

- 3) Vai iepriekš minētā pamat nolīguma 4. klauzula nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu kā Leģislatīvā dekrēta Nr. 75/2017 20. panta 1. punkts (kas ir interpretēts iepriekš minētajā ministrijas apkārtrakstā Nr. 3/2017), kurā, kaut arī pieļaujot iespēju stabilizēt amatā valsts pētniecības iestāžu pētniekus uz noteiktu laiku – bet vienīgi tad, ja līdz 2017. gada 31. decembrim tiem ir vismaz trīs gadu darba stāžs – minētā iespēja nav pieļauta universitāšu pētniekiem uz noteiktu laiku vienīgi tāpēc, ka Leģislatīvā dekrēta Nr. 75/2017 22. panta 16. punktā to darba tiesiskās attiecības ir atzītas par “publisko tiesību režīmā” esošām, kaut arī minētās attiecības saskaņā ar likumu pamatojas uz darba līgumu, [un] neskatoties uz to, ka Likuma Nr. 240/2010 22. panta 9. punktā valsts pētniecības iestāžu pētniekiem un universitāšu pētniekiem ir paredzēts tāds pats noteikums attiecībā uz maksimālo ilgumu, kāds var būt tām darba tiesiskajām attiecībām uz noteiktu laiku ar universitātēm un pētniecības iestādēm, kuras nodibina, izmantojot turpmākajā 24. pantā paredzētos līgumus vai 22. pantā paredzētos pētniecības pabalstus?
- 4) Vai līdzvērtības un efektivitātes, un ES tiesību lietderīgas iedarbības principi, ņemot vērā minēto pamat nolīgumu, kā arī tā 4. klauzulā ietvertais diskriminācijas aizlieguma princips nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu (Likuma Nr. 240/2010 24. panta 3. punkta a) apakšpunkts un Leģislatīvā dekrēta Nr. 81/2015 29. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 4. punkts), kas – pat, ja pastāv šajā pašā dekrētā Nr. 81/[2015] noteiktais tiesiskais regulējums, kas ir piemērojams visiem gan publiskā, gan privātā jomā strādājošiem darbiniekiem un kurā (sākot no 2018. gada) ir paredzēts darba tiesisko attiecību uz noteiktu laiku maksimālā ilguma ierobežojums 24 mēneši (ieskaitot līgumu pagarinājumus un attiecību atjaunošanu), un kurā kā nosacījums minētā darba tiesisko attiecību veida izmantošanai valsts pārvaldes nozarē ir paredzēta “pagaidu un ārkārtas vajadzību” esamība, – ļauj universitātēm pieņemt darbā pētniekus, izmantojot noteikta laika līgumu uz trim gadiem, ko var pagarināt uz diviem gadiem, ja ir iegūts šajos trīs gados veiktās pētnieciskās un mācību darbības pozitīvs novērtējums, neparedzot ne pirmā līguma noslēgšanai, ne līguma pagarināšanai nosacījumu par minēto pagaidu vai ārkārtas universitātes vajadzību esamību, ļaujot universitātei pat pēc piecu gadu beigām noslēgt ar to pašu personu vai arī ar citām personām citu tāda paša veida līgumu uz noteiktu laiku, lai apmierinātu tās pašas mācību un pētniecības vajadzības, kas ir saistītas ar iepriekšējo līgumu?
- 5) Vai iepriekš minētā pamat nolīguma 5. klauzula, ņemot vērā arī efektivitātes un līdzvērtības principus, un minētā pamat nolīguma 4. klauzulu, nepieļauj valsts tiesisko regulējumu (Leģislatīvā dekrēta Nr. 81/2015 29. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 4. punkts, un Leģislatīvā dekrēta Nr. 165/2001 36. panta 2. un 5. punkts), kas universitāšu pētniekiem, kuri ir pieņemti darbā ar līgumu uz noteiktu laiku, kura ilgums ir trīs gadi un kuru var pagarināt vēl uz diviem gadiem (saskaņā ar iepriekš minētā Likuma Nr. 240/2010 24. panta 3. punkta a) apakšpunktu), aizliedz pēc tam nodibināt darba tiesiskās attiecības uz nenoteiktu laiku, jo Itālijas tiesību sistēmā nav cita pasākuma, ar kuru varētu novērst un sodīt ļaunprātīgu izmantošanu, kad universitātes izmanto secīgas [darba tiesiskās] attiecības uz noteiktu laiku?

(¹) Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 27. janvārī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)*/PC, RE

(Lieta C-44/20)

(2020/C 161/38)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)*

Atbildētāji: PC, RE

Prejudiciālie jautājumi

- a) vai 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) ⁽¹⁾ pielikumā, 4. klauzula ir jāsaprot tādējādi, ka tā nosaka, ka dienesta laikposmi, ko kāds Iestādes nodarbināts darba ņēmējs nostrādājis noteikta laika darba attiecībās, veicot pienākumus, kas sakrīt ar tās pašas Iestādes atbilstošajā kategorijā iekļauta štata darbinieka pienākumiem, ir jāņem vērā personas darba stāža noteikšanai arī tad, ja šīs personas turpmākā iekļaušana štatā notiek pēc atklāta konkursa procedūras, lai gan konkursa procedūrai ir īpatnības, kas, kā jau minēts, nosaka attiecību pilnīgu pārjaunojumu un jaunu pastāvīgu darba attiecību – pārtraucot iepriekšējās darba attiecības, kam konkursa procedūras dalībnieks ir piekritis – rašanos, ko raksturo valsts varas izdots akts par iekļaušanu štatā un īpaši pienākumi un specifiska nostiprināta stabilitāte?
- b) ja atbilde uz iepriekš a) punktā uzdoto jautājumu ir apstiprinoša: vai agrāk iegūtais darba stāžs ir pilnībā jāatzīst vai tomēr pastāv objektīvs iemesls, kas attiecībā uz pilnīgu atzīšanu ļauj diferencēt atzīšanas kritērijus iepriekš minēto īpatnību dēļ?
- c) ja atbilde uz iepriekš b) punktā uzdoto jautājumu ir noliedzoša: uz kādu kritēriju pamata ir jāaprēķina atzīstamais darba stāžs, lai tas nebūtu diskriminējoši?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. janvārī iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) – F./Stadt Karlsruhe

(Lieta C-47/20)

(2020/C 161/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: F.

Atbildētāja: *Stadt Karlsruhe*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2006/126/EK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta un 11. panta 4. punkta otrās daļas regulējums dalībvalstij, kuras teritorijā citas dalībvalsts izsniegtas A un B kategorijas ES vadītāja apliecības turētājam par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā pirmajā minētajā dalībvalstī it tikušas atsauktas tiesības vadīt mehāniskos transportlīdzekļus ar šo vadītāja apliecību, pieļauj atteikt tādas šo kategoriju vadītāja apliecības atzīšanu, kas attiecīgajai personai pēc atsaukuma ir tikusi izsniegta otrajā minētajā dalībvalstī atjaunošanas ceļā saskaņā ar Direktīvas 2006/126/EK 7. panta 3. punkta otro daļu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām (OV 2006, L 403, 18. lpp.).